કીસ્સા બીરૂલ અલમકા.

ઊરદુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોમાં.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

રીચિરોડ ગેટ પાસે

અમદાવાદ.

ધીકાંટે કંદોઇની વાડીના મેડા ઉપર શા. કેશવલાલ ગુલાબચંદે
પોતાના ધી ચંદ્રપ્રકાશ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપા.

ઇ૦ સ૦ ૧૮૯૯.— અને ૧૩૧૭ હીજરી.

કીસ્સા બાંહારૂલ અલકા.

બીસમીલ્લાહિરરહમાંનિરહિમ.

કહું મએં હમદ રબુલઆલમીંકા,
કે વોહ ખાવંદ હએ દુન્યા વ દીંકા.
કીયા ઈજહાર કુદરૂત ખુબ અપના,
બનાયા નુરસે મહબુબ અપના.
ઊસીકે નુરસે ઝીન્ડાંન સારા,
કીયા કુદરતસે અપને આશકારા.
મોહમ્મદ મુસ્તફા હએ રબ્બકે મહબુબ,
ઊન્હોંકે ચાર યારાં હએ બહોત ખુબ.
અબુબકરો ઊમરો ઊસમાન હએદર,
એહી હએં ચાર અસહાબાં મુકરર.
કુફર તોડે ઊંન્હોંને ઔર દેવ મારે,
નબીકે દીનમેં લાએ હએં સારે.
મોહમ્મદ શાફીએ રોજેજજા હએં,
વસી ઊનકે અલી મુરતજા હએં.

આગાજ દાસતાન
જંગ બિરૂલઅલમકા

લડાઇકા બયાં કરતાહું અબવો,
જો બોલે જાફરે તઇયાર ને સો.

મોહુમ્મદ મુસ્તફા ઔર હજરત અલીર્ને,
મુરતજા ફતાહ પા હુકકે વલીને.
વે આએ વકત જંગલ બીચ આકર,
હુએં ઊતરે સાથ અપના લેકે લશકર.
નથા પાની વહાં ગરમીકે દીનથે,
વે ધુપોંકે દીન વોહભી કઠીનથે.
હુવા લશકરમેં પાનીકા પુકાર,
જે પાની ઘુંડકર લશકર વોહ સારા.
ભી પાની ઘુંડકર ફીરકર સો આએ,
વલે પાની નહીં જંગલમેં પાએ.
નબીને તબ કહા હુકકે વલીકો,
અમીરૂલ મોમનીન હજરત અલીકો.
તુમ્હીં દુલદુલપે અબ અસવાર હોકર,
પાનીકી તુમ ખબર લાઓ યહાંપર.
નીકાલો ખોજ તુમ પાનીકા અકસર,
જો હો પાનીકા ચશમા જીસ મકાંપર.
મદકે જબાંસે બાત સુનકર,
દુલદુલ ઊપર અસ્વાર હુઇકર.
સા હર તરફ તેજી દૌડાએ,
સા નાગહા એક જંગલ બીચ આએ.
સો વહાં દેખે કે એક ડેરા ખડા હુએ,
સો બરેહમન ઊસમેં એક બુઢા પડા હુએ.
ગલેમેં બાંધકર અપને વોહ જુનાર,

હુવાથા બુત પરસ્તીમેં ગીરફતાર.
રખાથા સામ્હને અપને બુતોંકો,
કરે હરબાર વોહ શીજદહ ઊન્હોંકો.
સો વે હજરત અલી ખેમંમેં આએ,
કીએ હુએ શોર ઔર ઊસકો ધીટાએ.
નહી હતકી જબાંકો અપને ખોલે,
જો ઊસ મશરીકસે યું મઊલાને બોલે.
કે સીજદહ હકતઆલાકો સજાવાર,
જો હુએ દોનોં જહાં પએદા કરનહાર.
જિને પએદા કીયા હુએ જસ્મો જાંકો,
દીયા હુએ જીસને આકલ ઇમાન હમકો.
ઊસે કરના હુએ સીજદહ સબપે વાજબ,
કુફરકા છોડદે અપના મજાહબ.
તુ ઊઠ ચલ યહાંસે શાહે અંબીયા પાસ,
મુસલમાં હો કુફરકી છોડકર આસ.
યેહ બોલે ઔર પકડા ઊસકા તબહાથ
ચલે લેકર ઊસે અપને તઈ સાથ.
ઊસે લેકર નબીકે પાસ વે આએ,
નબીને દેખ ઊસકો અએસા ફરમાએ
કહે અબ તુ ખુદાકે દીનમેં આ,
છુપે જો લોગ તેરે ઇન્કે તઈ લા.
યેહ સુનકર બાત હજરતકી જબાંસે,
કહા ભાગે હુએ મેરે લોગ યહાંસે.

ખબર પાકર ઊતર આવે તુમ્હારી,
બીયાબાનમેં છુપે ભાગે ફરારી.
ગુજરગઈ ઊંમર મેરી તીનસો સાલ,
મેરી ઔરત હુએ તુમ ઊસ્કા સુનો હાલ.
સુનો કહેતાહું તુમસે ઊમર ઊસકી,
હુએ સન ઔર સાલમેં તીનસો બરસકી.
અગર વોહ દીનમેં આવે તુમ્હારે,
મુસલમાં મએંભી હોઊં ઔર ખેશ સારે.
બગએરજ હુકમ ઊસ્કે મએંને કુછ કામ,
કીયા નહીં હું દીયા નહી હું સરંનજામ.
નબી ફરમાએ સુન બરેહમનકો તુ જા,
તુ ઉસ ઔરતકો મેરે રૂબરૂ લા.
હકીકત જાકે ઔરતકો સુનાયા,
નબીકે રૂબરૂ ઉસ્કો બુલાયા.
બહોત દીનકી થી બુઢ્ઢી વોહ ઐયાર,
કમાનકે મીસ્લ ઊસ્કી પુસ્ત ખમદાર.
કહે હજરતને ઊસે સમઝાકે ઊસ્કો,
ખુદાકે દીનકો ઈખ્તીયાર કર તુ.
હશરકા રોજ જબ હોવેગા કાયમ,
ન હો તુઝ આતસે દોજખ મજાહમ.
સુની હજરતસે જો બોલી યહી બાત,
મુસલમાં હોઊંગી સબ ખાનદાન સાથ.
વલેકીન મુદઆ રખ્તીહું ઈતના,

સો તુમસે અરજ મએં કરતીહું અપના.
ઈસી જંગલમેં એક કુંવા બડા હુએ,
સો બાધ ઔર અઝદહા વહાં એક બડા હુએ.
ન કોઇ ઇનસાન જાવે ઊસ કુંવેં પાસ,
અગર જાવે તો છોડે જાનકી આસ.
અગર કોઈ ઊસ કુંએંકે પાસ જાવે,
તો બાધ ઔર અઝદહા ઊસે ફાડ ખાવે.
સો વહાં જાકર કરે કોઇ પહેલવાની,
લેઆવે ખેંચકર એક ડોલ પાની.
તુમ્હારે દીનપર લાઊં મએં ઇમાન,
કબીલે સાથ મએં હોઊંગી મુસલમાન.
મોહુમ્મદ સુનકે ઊસ ઔરતસે યેહ બાત,
લગે કહેને સહાબોંસે યેહી બાત.
અએસા હુએ કોન જો હકકી રજાપર,
કમરકો બાંધકર સાબીત હો અકસર.
સુખન એહ માલક અઝદરને સુનકર,
લીએ કઇ પહેલવાન અપને બરાબર.
થા વોહ ચહા વહાંસે કોસ છે માત,
હુએ રૂખસત નબીસે કર મુલાકાત.
લીયાથા ગુરઝ અપને હાથ ભારી,
ચલે કુંએ તરફ કરકર સવારી.
દેખે જબ દુરસે વોહ શેર અઝદર,
સો દોડે માલક ઊપર હમલા કરકર.

કીએ માલીકને જરબ ઇસ શેર નરપર,
સો હુએબત ખાકે ભાગા શેર ડરકર.
ભી પીછે ભાગા ઊસ્કે અઝદહા જો,
કુંએમેં જાકે કુદે હુએં વે હરદો.
પહેલવાનાનકે ડરસે જી છુપાએ,
કુંએમેં જાકે અપના જીવ બચાએ.
દીલેરાં સાથ વહાં માલીકને આકર,
જો દેખે ઊસ કુંવેમેં નીગાહ કર.
હુવાં કે વહાંસે બેઇખ્તીયાર આતા,
હુજુમ ઊસ્કા ફલકપર પોંહોંચ જાતા.
ઊતર ઘોડેસે વોહ નજદીક જાકર,
સો એક કુંએમેં ડાલે હુએ વે પથર.
બડાશા વહાંસે આયા શોરો ગવગા,
બીયાબાન ઊસ સલાબતસે હુએ લરજા.
યુંહી અવાજ આયા ભાગજાઓ,
તુમ્હીં બેચારગાં જીઓંકો બચાઓ.
સુની માલીકને એહ આવાજ જીસ વક્ત,
કીએ તબ અપને દીલકો બહોતહી સખ્ત.
કહે કોઇ ઇસ કુંએકે બીચ જાઓ,
હકીકત વહાંકી લા મુઝકો સુનાઓ.
જો થા હમરાહ માલીકકે જવાન એક,
કે થા નામ સઇદ ઊસ્કા બડા નેક.
કહા માલીકકો હુએ યેહ કામ મેરા,

કુંએમેં જાકે ટુક કરતાહું ફેરા.
રસી ઘોડેકે ઊપરથી બંધી સો,
લીયા હુએ ખોલકર જલ્દીસતીં વોહ;
રસીકા એક સીરા બાંધ કમર સાથ,
દીયા દુસરા માલીકકે વોહ હાથ;
ઊતરકર જબ હુવા કુંએકે અન્દર,
તબ ઊસ રસીતઈં કાટી સરાસર;
ભી ઊસ કુંએમેં ઊસકા કાટકર સર,
ભી ઊસકા તન સટે કુંએસે બાહર;
લગે રોનેકો માલીક ઔર યારાં,
મોહીબાં ઔર સારે દોસ્તદારાં
વોહ તન બેસર પડાથા સો ઊઠા લાએ,
મોહમ્મદ મુસ્તફાકે પાસ લેઆએ;
હકીકત સબ કહી રોતેહુએ વોહ,
હુએ ગમગીન મોહમ્મદને સુને જો;
નબીને ફીકર દીલમેં બહોત લાએ,
ઊસી હાલતમને જીબરીલ આએ;
અવલ હકકે સલામ ઔર તીહીયત,
મોહમ્મદકો કહે બાદઅજ હકીકત;
કુંવા ઉસમેં અંધારા સબ હુએ કાલા,
હુએ ઊસકે નીચે સબ રોશન ઊજાલા;
કે જીયું રૂએ જમીં હુએ ચેહ કુશાદહ,
હુએ બસ્તી ઊસમેં ઈસસેભી જીયાદહ;

વલેકીન વોહ મુકામે ખોફો ગમ હુએ,
કહું મએં નામ ઇસ બીરૂલઅલમ હુએ;
કે વોહ હૈગા મકાને જિન્નીયાંકા,
જો હુએ આલમ જબરદસ્ત ઉસ મકાંકા;
કે હુએ હએબતજદહ આવાજ વહાંકા,
સુનેથે સો વહીં થા જિન્નીયાંકા;
ન તાકત હુએ વહાં જાને બશરકો,
જો કોઇ ચલ કરકે જાવે ઉન્કે ઘરકો;
મગર ઉન્સે જો તાકતવર સો હએદર,
કે જીસ્સે શેર ગાલીબ આ હુવાંપર;
અલી હએદર તો અએસા હુએ જબરદસ્ત,
કરેગા મારકર દેવાં કેતઇ પસ્ત;
તમામ આલમ હુવા હુએ જેર ઉસ્કા,
ફતાહકા હાથ હુએ શમશીર જીસકા;
યેહ વોહ હએદર હુએ જબ શમશીર કરતા,
જહાંકે પહેલવાનાન જેર કરતા;
કે ઉસને જુલહમા ઓર મલહમાકો,
જો મારા હુએ અમ્દ ઓર અમલકાકો.
લીયા હસન સલાસીલ ઓર ખીબર,
કીલ્લે સારે લાયા હુએ છીનકર હએદર.
બુતોંકો તોડકર કીએ વીરાન,
કીયા સબ બુત પરસ્તોંકો પરેશાન.
અગર જીન્નોસેં વોહ લડનેકો જાવે,

તો બેશક ઊન્કે ઊપર ફતાહ પાવે.
સુની જીબરીઅલસે જબ હજરતને યેહ બાત,
કહે મઊલા અલીસે તબ ખુશી સાથ.
હુએ તઇઆર હુએં હઇદર જીન્નોપર,
ફતાહ હુએ હકતઆલાસે મુકરર.
હુએ અસવાર તબ દુલદુલપે હુએદર,
ચલે બીરૂલઅલમકી રાહ લેકર.
રઅદજની જો વહાંકા બાદશાહથા,
અલીકે ડરસે વોહ હએબતજદહથા.
રઅદને યું કહા લશકરકો અપને,
અલી આતે હુએં યહાં અપનેસે લડને.
કહા જીન્નોસતીં ઊને બજીદહો,
તુમ્હીં લડનેકો ઊસસે મુસ્તઅદહો.
બડા હુએ પહેલવાન એક લડનેહારા,
જહાંકે સબ પહેલવાનાનકો મારા.
ઊસે લડનેકો ભેજા મુસ્તફાને,
વોહ ચાહાતા અપને ઊપર ફતાહ પાને;
તુમ્હીં લાખોંસે હો જીન્નોં પરી દેવ,
પહેલવાનાન બડે હે ઊસ્કો પકડ લેવ;
બહોત દીનસે મુઝે હુએ દેખની આસ,
સો આતા વહીં હુએ ઇતનેમેં તુમ પાસ;
ઈતનેમેં જા વહાં પોહોંચે હુએં હઇદર,
ખડે જા સાંમને શેરે ગજનફર;

કહા તબ રઅદને તઈ તેહુરકો જા,
તુ હજરત શાહકો જીતા પકડ લા;
સવારે અઝદહાપર હોકે તઈ હુર,
પહેલવાં થા બડા જીન્નોમેં મશહુર;
વોહ સત્તર ગજકા કદથા ઊસકા ઊંચા,
બડા એક અઝદહા ઘોડાથા ઉસકા;
લીયા એક સાંપકો ચાબુક બનાકર,
બડા વોહ રૂબરૂ મઉલાકે આકર;
કહા હઐદરસે તુમ મુઝકો પીછાને,
કે શાહે ચીન મહાચીન મુજકો જાને;
પહેલવાંહું હજારોં બીચ મશહુર,
મએં જીન્નીહું મેરા હુએ નામ તૈહુર;
બજુજ સીઢી ઊતર આએહો કયુંકર,
ઊતર આએહો તુમ કયુંકર અએ હઐદર.
તુમ્હેં કુચ યાદ હુએ અફસુન જાદુ,
જો પાએ ઇસમકાંપર તુમને કાબુ.
વહાં બીરૂલઅલમકે ઇસ શહેરમેં,
તુમ અપને પાંઓંસે આએ કબરમેં.
કીઈ દુન્યામેં દેવોંકી ખ્વારી,
કજા આઇ યહાં દેખો તુમ્હારી.
યેહ કહેકર વોહ કીયા હમલા અલીપર,
થી ઊસકે મુંહસે આતશ ઝડતી અખગર.
દો કાંનો ઔર અંખીયાં નાકમેંસું,

અંગારે આગકે છોડે વહીંચું.
અલીને તબ ચલા તેગે દુસરકો,
કીએ હુએં સર જુદા ઇસ્કે બદનસો.
વોહ સર જાકર પડા તીનસો કદમપર,
હુવા તેહુરકા ગમગીન વોહ લશકર.
હો ગમગીન અપને સરપર હાથ મારે,
લગે રોને ચીલ્લાનેકો વોહ સારે.
ભી એક કીરતાસ જીન્ની લાંડગે અસ્વાર,
ખડા મએદાનમેં આકર ઉસી ઠાર.
લગા મઊલા અલીસે બોલને વોહ,
કે મએં કીરતાસ જીન્નીહુ સમઝલો.
કે હું મએં બાદશાહુ રૂમો મીસર શામ,
કે જંગબારો જીશમેં હુએ મેરા નામ.
કે યેહ જીન્નોંકા હુએ બીરૂલઅલમ ચાહ,
તુમ્હીં યહાં કીસ તરેહસે પાએહો રાહ.
કે હુએ અફસુન તુઝે જાદુગરીકા,
નહીં દુન્યામેં સાહુર તુમ સરીકા.
કે બદલા ખુનકા મએં તેહુરકે તઈં,
લેઊંગા ઓર મારૂંગા તેરે તઈં.
ન જાનો તુમ ઊસે મારાહું અબ મએં,
જબરદસ્તાં એકસેએક યહાં હુએં.
યેહ કહેકર લાંડગા ઊને દોડાયા,
અલીકે સામને વોહ ચલકે આયા.

કીયા વોહ હાથ ઊંચા મારનેકો,
કમરસે હો દો તુકડે ગીરપડા વોહ.
ગીરા કીરતાસ દો તુકડે જો હોકર,
હુવા દુખસે રઅદ જીન્ની વોહ અખગર.
કહા સમરાતકો ઊને બુલાકર,
લડાઈ કર તુ અબ મએદાનમેં જાકર.
ઊન્હેં કીરતાસ ઔર તેહુર મારા,
તુ બદલા ઊસસિતીં લે અપના સારા.
હુવા અસ્વાર ઘોડેપર વોહ સમરાત,
અલીકે રૂબરૂ આકર કીયા બાત.
કે મએં સમરાત શાહે રૂમીયાંહું,
પહેલવાનોંકા બદલા લું તમનસું.
ગુરજ થા હાથમેં ઊસકો ઊઠાકર,
કીયા હમલા ઊને મઊલા અલીપર.
અલીને ઊસકો મારા હુએ જુલફુંકાર,
લગાઇ સરસે ઘોડેસે હુયે પાર.
વોહ જુલફુકારને યું ઊસકો તોડા,
હુએ ઊસકે દો તુકડે ઔર ઘોડા.
ગડા હાથી સરીખા દેવ વોહ જબ,
ઊઠા સોરો ફુગાં જીન્નોમને તબ.
સો એક એકકો અલીને હુએંગે મારે,
પહેલવાનાન ઊન્હીં લશકરકે સારે.
રઅદ ડરને લગા ઔર ગમ કીયા હુએ,

હુમારે પહેલવાન મારે બહોત ગએ.
જો રઅદે મરજબાંપર આઇ મુશકીલ,
ઊઠા ફુરજંદ ઊસકા નામ રાહુલ.
ખુલા ઊસ્કો કહા અએ નેક ફુરજંદ,
તુ જા મએદાનમેં લડનેકો દીલબંદ.
પહેલવાન અપને લશકરકે જો સરદાર,
અલીને હુએ સટે સબ માર એકઠાર.
સો ઊન્કે ખુનકા અબ દન્ડ લે તુ,
લડાઈ કર તુ જા હુજરત અલીસું.
થા દરયાઈ ઘોડા ઊસ્કે નીચે,
ચલા તલવારકો રાહુલસો ખેંચે.
દેખે જબ ઊસીકેતઈ હુજરત અલી શાહુ,
કે વોહુ લડકા હુએ મીસ્લે મેહુર ઔર માહુ.
કે સરપર તાજથા જરરીન બહોત ખુબ,
મુરસે થા કમરમેં બન્દ અસલુબ.
લતાફુતમેં થા વોહુ પાક સુરત,
બનાયા થા ખુદાને આપ મુરત.
જવાનીકે તરહ નાજુ અદાસે,
લગા આ બોલને નાજુક સદાસે.
અલી તુમ ઇસ જગહુપર આએ કયું કર,
બજુજ સિઠીકે રાહુ પાએહો કયું કર.
મેરી મા દુખ્તર શાહે પરી હુએ,
કે સબ પરીયાંમેં જીસ્કી સરવરી હુએ.

મએં હું રાહુલ રઅદ જીન્નીકા ફરજન્દ,
વહીં હુએ મરજબાંકા સુન તું દીલબન્દ.
કીયા હુમલા યેહુ કેહકર મુરતજાપર,
લીયા રાહુલ અલીને હુએ ઉઠાકર.
કહે બેહતર હુએ અબ તુ હો મુસલમાંન,
નહીંતો ઈસ ઘડી લુંગા તેરી જાન.
પટકકર કે જમીંપર જરબ્ઃ પુરા,
કરૂંગા હાડ તેરે ચુરા ચુરા.
જવાનીપર તેરે મુઝ રહુમ આયા,
તભી મએંને તુઝે જીતા ઊઠાયા.
મુસલમાં હોકે રહે અમનોઅમાંમેં,
કે હો ખુશહાલ તુમ દોનોં જહાંમેં.
રઅદ જીન્નીકા સર તનશે જુદા કર,
બીઠાઊંગા તુઝ મએં તખ્ત ઊપર.
કરેગા ઈસ મકાંકી બાદશાહી,
ફીરે ઊસ મુલકમેં તેરી દુહાઈ.
હુઆ રાહુલ મુસલમાંન લાકે ઈમાન,
ઊસે લે પ્યારસે તબ શાહે મરદાન.
ગલેસે તબ ઊસે અપને લગાયા,
અપન ઘોડે ઊપર ઊસ્કો બીઠાયા.
કહે તુ ઈસ જહાંકે ગમસે આજાદ,
રહેગા વહાંભી તુ જન્નતમને શાદ.
તમાશા દેખ મેરા ઇસ મકાંપર,

જો મએં શમશીર કરતા મશારીકાંપર.
કીયા રાહુલ નબીકા દીન ઇખતીયાર,
ખુદાકા શુકર કરતાથા વોહુ હરબાર.
સો રબ્બદ મરજબ્બાંને દેખ ઊસ્કુ,
લગા રોને બહોત શોરો ફુગાંસુ.
ગુસ્સેમેં આકે વોહુ ડાઢીકો નોંચા,
આંખોંકો અપને રૂખસારોંસે પુંચા.
કહુા ફરજન્દને ખોયા મેરા નામ,
કીયા હુએ યેહુ સરાસર બદસું અન્જામ.
ઘડી એક કરકે જારી ઇસ તરહસે,
લગા કહેનેકો વોહુ અપને સીપાસે.
તુમ્હીંતો લાખ હો જીન્નોં પરી દેવ,
અલી હુએદરકો તુમ સબ ઘેરકર લેવ.
સભી એક દીલહો ઊસપર ટુટ પડના,
સો ઊસકો મારકર સબ ચુર કરના.
બડાસા શોર ઔર ગવગા ઊઠાકર,
ચલે હો એકદીલ સબ મુરતજાપર.
અલીને તબ જબાંકો અપને ખોલે,
દીલાસેકા સુખન રાહુલસે બોલે.
જગહપર અપને કાયમ રેહ ખડાતું,
અબ મએં ઇન સભોંકો મારતાહું.
ન કર તુ બોફ અપને દીલમેં હાશા,
ખડા રેહ દેખ તુ મેરા તમાશા.

મુઝે હરએક લડાઇમેં ખુદાવન્દ,
રખે ફતાહ વ જફરસેં અપને ખુરસન્દ.
યેહ બોલે ઔર નારા કરકે હએદર,
લીએથે હાથમેં વોહ સૈફ દોસર.
ચલે હરએક તરફ જબ મારતે વોહ,
સફા સબ જીન્નીયાંકે કાટતે વોહ.
થે ઘોડે ઊન્હોંકે શેર અઝદર,
નહંગ વ અઝદહાપર અસવાર અક્સર.
અકેલે પાપીયાદે શેર સફદર,
વે સબ જીન્નોંકા થા નવ લાખ લશકર.
હજારોં સવાર ગર આએ દેવસે જાન,
બીજાકે બાદસે જું ઝાડકે પાન.
કીસીકા સર જુદા ઔર હાથ કીસ્કા,
કીયા હએદરને હેગા પાઓં કીસ્કા.
વો જુલફુકારકા જીસદમ કરેં વાર,
સટ એકવારમેં બહોતોંકેતંઈ માર.
ઇતે મરદોંકે ગંજ વહાંપર પડેથે,
કે રસ્તે બન્દ કરનેકો હુએથે.
સીફત ઊસ જંગકી કયા કોઈ કરેગા,
કરે તો દો બરસ કરના સીકેગા.
હુએથે ખુન ઈતને બેશુમારી,
કે નદીયાં ખુનકીથીં વહાંપે જારી.
ન સકતા હએ બયાં કરને મગર અબ,

મઐં કહેતાહું સુનો ચેહ મુખ્તીસર અબ.
જો સત્તર રોજતક હજરત અલીને,
નમાઝ હરગીજ કજાકી નહીં વલીને.
નમાજ ફરજ અદા કરતે અલી જબ,
જમીંપર રખતે જુલફુકારકો તબ.
વોહ જુલફુકાર બાજુ પાસ ધરતે,
ખુદાકા જીકર બે વસવાસ કરતે.
ન તાકત થી કીસે નજદીક હોવે,
અગર હોવે તો અપના જાન ખોવે.
વોહ જુલફુકાર બનકર અઝદહા હો,
નીકલ જાવે વોહ એક દમમેં હરસુ.
હુવા આજીજ બહોત જીન્નોંકા લશકર.
ગએ જબ રઅદ જીન્ની પાસ ફીરકર.
ઈબાદતકા બયાં શોરે ખુદાકા,
કહે વે સબ હકીકત અઝદહાકા.
ઈબાદતકો ખડા રહેતા હુએ જબ વોહ,
તો શમશીર ઉસ્કી બનકર અઝદહા હો.
ભી બનતા તન ઉસીકા પહાડ જઐસા,
કે હોતા મુંહ ઉસીકા ગાર જઐસા.
કહે આકર કે યું જબ સબ જીન્નોંને,
કે નહીં તાકત હમેં નજદીક હોને.
હમેં સબસે બડા હુએ ઉસકા જાદુ,
હમારા ઉસપે નહીં ચલતા હુએ કાબુ.

અલી હએદરને યું શમશીર કીતા,
હમારા સારા લશકર જેર કીતા.
રઅદ સુનકર કે યહી બોલા ઉન્હોંકો,
અરે બેગેરતેં નહીં શરમ તુમકો.
નહીં હુએ ઇસ તઅજુબકો નીહાયત,
ચલેગી સબ જહાંમેં યેહ હીકાયત.
અકેલે શખ્સને કર જાં ફીશાની,
કીયા નવ લાખ લશકર ધુલધાની.
સુનેગા જબ હંસીકા તુમપે આલમ,
મુઝે ઇસ બાતકા હુએગા બડા ગમ.
યેહ કહેકર આપ વોહ ઘોડા મંગાકર,
હતીયારાં બાંધકર લડનેકો હાજર.
દો સર ઘોડેકેથે ઔર અંખીયાં ચાર,
હુવા વોહ રઅદ જીન્ની ઉસપે અસ્વાર.
જીતે દેવાંથે જાદુગરાં સબ,
ઉન્હોંકે હાથ દે સબસે કહા તબ.
ઇસે ફુંકો તુમ્હેં આતશ ખીલાકર,
અદક ડાલો અલીકો તુમ જલાકર.
સુને સો ઇસ તરહ સબ ફુંક મારે,
સો ઉસીમેંસે નીકલ બેહદ ફવારે.
દેખા હજરત અલી ચૌફેર આતશ,
કીયા શમશીરસે સબ જેર આતશ.
જો વોહ શમશીરકો દેખે તો હુએ આગ,

ગએ વોહ રઅદકે લશકરમેં ફીર ભાગ.
જલાએ દશ હજારાં દેવ ઔર જીન,
હુવા અંધકાર વહાં તબ છુપાવન.
કુએમેંસે ધુવાં બસ રંગ કાલા,
હુજુમ ઉસ્કા લગા હુએ લાસમાજા;
દેખે અસહાબ પએગંબરને જબ દુદ,
મોહમ્મદસે કહે તબ જાદુ હુએં જુદ;
કે ઉસ કુંએમેં હજરત અલીકો,
જલાએ જીન્નીયોંને ઉસ વલીકો;
ગુબાર ઉસ્કાહો અંધકાર ધુવાં,
કુંએમેંસે નીકલતા બહાર ધુવાં;
મોહમ્મદને કહે જીનહાર યેહ બાત,
ન બોલો યેહ સુખન અપની જબાં સાત;
નહીં હુએ મુરતજાકો એકકા ડર,
કે વોહ હુએ અજાએબ કુલે મુજહર;
યેહ કેહકર સાથ સબ યારોંકો લેકર,
ચલે આએ સો ઉસ કુંએકે ઉપર;
સુનો હજરત કુંએમેં ડાલકર સર,
કીએ આવાજસે નઆરા પએમબર;
વોહ ન અરહ ઇસ તરહ કહેતે હુએં સરવર,
ફરીશ્તોંને સુના હુએ આસમાંપર;
કહે તુમ યા અલી કીસ કામમેં હો,
હકીકતં કયા હુએ વહાંકી હમસે બોલો;

સુને હજરત અલીને તબ દીયા હુએ જવાબ,
રખો ખાતીરજમા અમનકુલે અબવાબ.
સહી હું ઓર સલામત ઇસ મકાંપર,
લડાઇપર ખડાહું જીન્નીયાંપર.
સુને આવાઝ, જબ યારાંને હએદર,
હુએ ખુશહાલ યારાં ને પયંમબર.
અલીને જીન્નોં દેવ ઇતને હુએ મારે,
કે જારી લહુ કે દરીયાથે સારે.
કીએ સબ રઅદકે હુએં પાસ ફરયાદ,
ગઇ લશકરકી સારી ઊમર બરબાદ.
કે આદા ખપ ગયા હુએ અપના લશકર,
રહા બાકી જો હુએગા વોહસી અબતર.
રઅદ જીન્નીને સુન ઘોડા દટાયા,
અલીકે સામને લડનેકો આયા.
વોહ ઘોડેકે દો પા આદમ સરીકે,
દો હાથાં ઊસકે જું દહાં હાથીકે.
રઅદકે હાથ રસી અઝદહાકી,
ભી ઊસકે મુંહમનેસે આગ ઝડતી.
અલીકી તેગ બીજલીસી નીકલકર,
જલાઈ સાંપકે મુંહકો વોહ ચલકર.
હુવાં ફીર ઉસ કુંવેસે બહાર આયા,
કે જુંહીં આસમાંપર અબ્બર છાયા.

બના વોહુ રઅદ તબ હાથીકી સુરત,
અલીને હાથ પકડે બિ જરૂરત.
અલી પીછે લગે તબ વોહુ બના બાઘ,
શીકલ બન શેરકી જાને લગા ભાગ.
અલીને દોડ ઉસ્કે મુત્તસીલ જા,
તો દેવ અફ્રીત બનકર સામને આ.
ગુરઝ સો મનકા પથ્થરકા ઊઠાકર,
વોહુ ચાહા મારને મઉલાકે સીરપર.
તલક મઉલાને ઉસ્પર જલ્દ હોકર,
ચલાએ તેગ ઉસ્કે ગુરજ ઉપર.
તબ ઉસ્કે ગુરજકે તુકડે હુએ દો,
ઉસે ઐાર ઉસ્કે ઘોડેકો કીએ દો.
જમીંમેં ધુસ ગઇ તલવાર હુએદર,
ઉસે જીબરીલને પકડેહુએં આકર.
અગર જીબરીલ ઉસ્કો ના પકડતે,
જમીં નીચેકી સાહીયાં સોભીં કટતે.
ગિરા જબ રઅદ જીન્નીં ઉસ સકાંપર,
કહા હુએ અલ્લા માન તબ ઉસ્કા લશકર.
લગે કહનેકો મદદ શાહે મરદાં,
હુએ હુએં સીદક દીલસે સબ મુસલમાં.
અલી શાહે મરદાં હોકે ખુશ વકત,
કુએસે બાહર આએ હુએં ઉસી વકત.
લીએ શાહુલકો અપને સાથ ગ્યાની,

સઅદકે સરકો ઔર એક ડોલ પાની.
મોહમ્મદ મુસ્તફા ઔર શાહે સફ્દર,
મીલે હુએ ઔર અસહાબે પયંબર.
સઅદકે સરકો ફીર તનસે મીલાએ,
દુઆ માંગ હકસે ફીર ઉસ્કો જી લાએ.
કીએ છોટે બડે મીલ શુકર સારે,
જીતેથે દીનકે રોશન સીતારે.
વહાં તબ પીરજન હોઇ મુસલમાં,
હુઆ સારા કબીલા સબ મુસલમાં.
વોહ રાહીલને નબીકે સામને આ,
ઊને ઇમાન ફીર લાયા હુએ તાજા.
નબીકે ગીરો લબ વોહ નાલેંકો લેકર,
કીયા સુરમા ઊંને આંખોકે અન્દર.
નબીકા પઢકે કલમા લાકે ઇમાન,
હુવા રાહીલ બમએ લશકર મુસલમાન.
મોહમ્મદ ઔર અલી તબ હોકે રાજી,
કીએ ઉસપર નીગાહ સરફ્રાજી.
ઉસે જીન્નોંકી સરદારી દીએ હુએ,
ભી ઉસે અહદીપૈગાં સબ કીએ હુએ.
જમીંકે બાહેર તુમ આના ન જીનહાર,
કોઇ આદમ નહીં કરના ગીરફતાર.
નબી ઔર મુરતજા ખુશ હોકે ઉસ્કો,
રવાંના તબ કીએ ઉસકે મકાંકો.

આપીંભી વહાંસે તબ હોકર રવાના,
મદીને આએ હુએં શાહે જમાંના.
સો વહાંકે લોગ ખુશવકતી કીએ હુએં,
મુબારકબાદીયાં ઊનકો દીએ હુએં.
સના ચૌદહ જો બારાસોકે ઉપર,
ગએ હિજરતસે હજરત મક્કે ગુજરકર.
તબ ઉસ આચાગમે યેહ જીકર સારા,
"મોહમ્મદ ઔર અલીકા આશકારા.
જોકુછ થા સો કીયાહું સબપે જાહુર,
સુનાયા મએં યારોંકો સરાસર.
રીસાલા ફારસીઆ ઊસકા મસ્તુર,
કીયા દખ્ખની જબાનેં ઊસકો મજકુર.
કે તા હરએક મતલબ ઈસકા પાવે,
જલદ ઊસકી સમઝકે બીચ આવે.
અજીજુદીન અબ ખામોશ કર તું,
જીકરઈ તમામ કર સલવાત પઢ તું
હુઇ હુએં જંગકીઈ તમામ યેહ બાત,
મોહમ્મદપર કહો સબ મીલકે સલવાત.

તમામ શુદ કિસ્સા બિરૂલઅલમકા.